

Literary Section

ЕЛЕГИЯ

Георги САВЧЕВ

Abstract. Three poems by Georgi Savchev (1883-1949) are presented. They were published in the literary magazine *Slantse* [Sun] in 1919.

Keywords: Georgi Savchev, Belogradchik, poems

Георги Савчев

Представените тук стихотворения – “Помниш ли”, “Елегия” и “Прости” са публикувани в Слънце: месечно списание за литература и свободна трибуна за обществени науки (Savchev, 1919).

ПОМНИШ ЛИ

Помниш ли първата сладостна тръпка
И кървави белег до устните свежи? —
Аз славей бях влюбен, - ти розова пъпка,
Разцъфнала в песни и тихи копнежи ...
Аз пях и тъгувах до смъртна забрава
И зорко те пазех от взори нечисти,
Но чужда съблазън смути те тогава
И вихром оброни в теб сочните листи ...
Аз славей бях влюбен, ти розова пъпка,
Разцъфнала в песни и тихи копнежи ...
Помниш ли първата сладостна тръпка
И кървави белег до устните свежи? ...

ПОМНИШЪ ЛИ . . .

Помнишъ ли първата сладостна тръпка
И кървави бѣлегъ до устнитѣ свѣжи? —
Азъ славей бѣхъ влюбенъ, — ти розова пжпка,
Разцѣфнада въ пѣсни и тихи копнежи . . .
Азъ пѣхъ и тжгувахъ до смъртна забрава
И зорко те пазехъ отъ взори нечисти,
Но чужда съблазънь смути те тогава
И вихромъ оброни въ тебъ сочнитѣ листи . . .
Азъ славей бѣхъ влюбенъ, ти — розова пжпка,
Разцѣфняла въ пѣсни и тихи копнежи . . .
Помнишъ ли първата сладостна тръпка
И кървави бѣлегъ до устнитѣ свѣжи? . . .

ЕЛЕГИЯ

Белокрила ноц нависна и есени парк омая;
Върху тъмните му къдри тръпне лунния светлик.
Колко шепоти и звуци неотекнали в безкрая!
Колко сенки неспокойни трепетно отлитат в миг! ...

Цели горски мир невидим, сякаш могом оживява, -
Дишам ношната прохлада и не мога да заспя ...
Славей с химна си любовен тежка мъка ми навява,
В блян унасям се и милком кат снежинка се топя ...

В хор шурците там подели песен тъжна и позната,
Сякаш песента на мама в свидните ми детски дни, -
„Спи! Заспи!“ – и те нашепват някак болно на душата, -
Слушам ги и сам оплаквам отлетели младини ...

Морни клепки ли затворя от безсъние натежели;
В погледа ми не угасват блясъците на нощта ...
Божи ангел ли прелита от надзвездните предели? –
Ето: връща се при мене моята Любов – мечта ...

Иде тя, престъпя бавно, сякаш е ранена птица,
В блудния ѝ взор блещука мъка и отровна страст,
А усмивката ѝ грее като пролетна зорница, -
Иде тя да ме погуби в своята неземна власт ...

Махай се, о блудна сенко, призрак в моите руини!
Моя храм е веч съборен, твоя идол – поруган, -
Любя аз нощта, звездите, любя облаците сини,
Ден и нощ ме тук преспива моя ненагледен Пан! ...

ПРОСТИ

Един от друг отдавна отчуждени, -
Младежки жар без пламък догоря ...
Редят се дни самотни и студени,
В тъги и жалби споменът умря ...

При твоя поглед сладостно не тръпна,
Без ехо глъхне твоя нежен глас;
В съня си друго мило име шъпна
Друг лик запали в жилите ми страст.

Сън беше то и дивно упоение!
Днес вее хлад от мъртвите мечти –
И твоя лик навява съжаление:
Ти чужда си ми: Забрави! Прости! ...

ПРОСТИ

Единъ отъ другъ отдавна отчуждени, —
Младежки жаръ безъ пламъкъ догорѣ . . .
Редятъ се дни самотни и студени,
Въ тѣги и жалби споменѣтъ умре . . .

При твоя погледъ сладостно не трѣпна,
Безъ ехо глѣхне твоя нѣженъ гласъ;
Въ сѣня си друго мило име шѣпна,
Другъ ликъ запали въ жилитѣ ми страсть.

Сѣнь бѣше то и дивно упоение!
Днесъ вѣе хладъ отъ мъртвитѣ мечти —
И твоя ликъ навѣва съжаленье:
Той чужда си ми: Забрави! Прости! . . .

REFERENCES / ЛИТЕРАТУРА

Savchev, G. (1919). Poems. *Slantse*, 1(13-14), 387-388 [Савчев, Г. (1919).

Стихотворения. *Слънце*, 1(13-14), 387-388].